

длъжно да поведе подиръ си запаятчийския кризисъ, но до като ся е продължавало, до тогава сж можали въ недостаткъ на работа да ся жалатъ само парикмахери, и други подобни патъхъ артисти, създадени по господските милости, и за неспособнитъ къмъ настоящиятъ трудъ. По цълата французска територия, фабрикитъ работили съ всичката си сила и едва можали да удовлетворяватъ безчисленнитъ поръчки на поръчителитъ; стотини искусственни предприятия възникнували съ изумителна скоростъ; строения, машини стоки ся приготвявали изново и преминавали отъ ржце въ ржце; занаятчийскиятъ тифъ ся намървалъ въ пълно развитие, и сжществуванieto на този тифъ ся обяснява съ три главни причини.

Първо, благодарение на отпущанията на ассигнацийтъ, пазарътъ билъ пренъленъ съ парични знакове, и при това съ такива знакове, къмъ които никой не чувствувалъ безусловно довѣрие. Който ималъ много книжни пари, то скоро да ги употрѣби на нѣкое предприятие, щото да не потърпи загуба при понижението на курсътъ. Расчетътъ билъ простъ и въренъ. Домътъ, фабриката и нѣкои стоки за всекога съхраняватъ нѣкоя цѣнность, а ассигнацийтъ днесъ можътъ да бждътъ парични знакове, а утръ — прости парцале хартий. При такива условия, твърдъ осторожни чловѣци можали сж да ся пускатъ въ доста рискованни предприятия, отъ които на върно, тѣ би ся въздържали въ обикновенно време. И въ двата случая, рискътъ билъ еднакво голѣмъ; ако е било опасно да ся